

28.

HINN FAGURLITI FUGL

2 blöð rituð 30.sept.1939

2 1/2 blað ritað 4.október 1939
með fyirsögninni "Berdreymi".

1 1/2 blað ritað 5.október 1939.

Fyirsögn: Viðauki.

Ennfremur lítið blað. Á því stendur:

Sisken (Fringilla pluralis)

"Hinn fagurliti fugl og vitri"

lá dauður í buri sínu 1.janúar 1942.

Sjá:Dýraverndarann 1940. XXVI.árg.

6.tbl. bls. 52-53.

1

Hinn fagurliki fugl.

Mánudaginn 25. Sept. 1939 gekk ég niður í bed og mót-
fram Þjórninni á austanverðum; sá ég þá fugl einn lítinn
fljúga fram hjó mér og settist í tré í gardi Þindindis-
hallarinnar (Thor Þeussens-gard). Hélt ég í fyrstu, á þetta
vori mánuerla, en sókku þess á ég bjóst við á þess vori
allan þannan. Lát ég á svipart um þetta betur til þess að
gangi in stugga um, hvort þetta vori mánuerla á
einhver annan fugl.

Þegar ég kom að gáðinum sá ég að fugl þessi sat í trjá-
grein einni í gáðinum, og að hann flaug grein og grein;
áðeins einn sinn kom hann svo nærri mér að ég gat vikið
hann fyrir mér dálitla stund og ég undaðist, en ég sá hve
fagurliki hann var; svo hvarf hann sjónum mínum.

Þegar ég kom niður í Landtömbu í þessari sönnferð, tók ég
Dr. Þjarni Þórnudsson og sagði honum hvern ég hefði orðið
var með fugl þessum og taldi hann að þetta gæti vel verið mánu-
erla og sagði mér líd: „Óf himn-þannig lítur eftirgöngu-
erla, þú ert sá sefnið okkar. Því okkur vantar það“. Og þá er þess
þetta, enda bjóst ég ekki við að ég hefði þessa „þráku í heimli mér“
þótt ég hefði séð hann þarna, og hvegið er svo, að ekki gæti ég
með réttu kallari góðna dýrs vinnu, og ég fór á leggja mig í
frankróka með að mi lífi fuglsins, til þess einu, að láta safnið
hafa hann hans, þótt fallgar vori.

Um hádegis tíð náði ég svo í Magnús Þjórnsson fagla-

fróðing og sagði þessum allt of léttu með fuglinum og viðtal
mitt við Dr. Þjarna Þórnundsson. Þvöðt Inguís þá ölla
á grenslast eftir því, þá um daginn, og framvegis, hvort hann
sæi nokkurn til fugs þessa, og þáð hann mig að gjöra slétt þess sama.

Síðan hófum við tölur, og Inguís, og einhvers orðid verid um
fuglinum, og heldum að öðru háfi orðid hann varis.

Vitaulega fólki mér að lofa nokkurn draugi í fuglavinnu -
félögum vinnu með fugu þessum og þessum þá að hafa náðvinnu
götu á þessum og láta mig vita ef þessu yfir þessum, en augum
þessum hefir um tilkynnt mér veitt um þetta.

Fuglinn er á stöð við máninn og eftir því sem ég bezt get séð,
þannig áttandi:

Stöf stult, með hvössum bróði, beinum, en gíldari ef þess, þessum
gráa (eðli rannin), d'öðlörum þetta á höfði og gullt brjóstið, þessum
grátt, og gannpur einnig, en stéllid gullt, með d'öðlörum rannin,
sem mér virtist að lofa á stá öflur á við. Eðli heyrð ég hann
hísta nema einu sinni, og virtist mér það líkjast þessum í þessum
tíðlingi á máninn.

Þessum þessu stöf þessu ef vera kynni að ég eða aðrir yfir
fuglinum varis síðar, sem ég hef þó óhugsandi að verði, einnig
ef þess hefir verid um far fugu að roða, sem þessum þessum með
þessum þessum.

Reykjavík 30. Sept. 1939

Stefán

3

Berdrægni

Konuma minna drægni sáð á Klidu nótt, áfar nótt mid vildudagsins 4. Október 1939, að frondkoma hennar, Andra sál. Kristín Andradóttir, sem andaði 2. ágúst 1920, komi til hennar og gaf henni smáflug einu, þannig sitan:

Gul bringa, seldu grátt bak og vangi, dóttur mín Kollbrúna með gulnum hömum ríður í hvern vanga, stílið gullt með dótturleitum höndum, þversum aftast en í stá en ofar dró.

Hin þóttist ekki þekkja, hvaða fugl þetta væri, en þel ek hafa haft hugmynd um að hún væri um Kanariflugl að roða og hún sagði hafa orðið hjartausgláð við gjöf þessa.

Hún sagði okkur, dræmum í dag, en aldrei hafa dræpnt Andra sál. síðan hún andaði, fyrr en mér.

— " —
Kl. nál. 7 í Hvöld, 4. Október, kringdi Ólafur Steipstjóri Stefánsson til mín og sagði - en þú stundina var koman mín úti í bál og kom ekki heim fyrir kl. rúm. 8 - : „Ketil helga, veur þú á, fann Kanariflugl henna í gærdinum í góðveldi. Hvað á ég að gera við hann?“

„Fér skuldu geyma hann og auðlýsa hann í Væri á morgun, en ef enginn gefur þú fram sem eiganda, skal ég hirða hann og hafa hja mér, þú ert einn fugla þín. Annars get þú lánað yður leirid undan í þessum stundum.“

„Þúja, þú getur gott.“ sagði Ólafur Steipstjóri. En vil þú þá ekki taka leirinn stax, geyma hann í birtinu og auðlýsa

hannu sjálfur? - Eger að búa mig undir Ameríkuferd, - fer e. t. v. annað hvöld eða næstundaga og vil þú helst ~~þú~~ losast við hann.

„Já,“ segi ég, „innan lítilrar stundar get ég sent tívið til yðar og skal ég svo annast um lífið, þannig að til inliver kemur og hannast við að eiga það. - Konan mín er elski heima, en ég vil fara við hana um það, hvert hún vill fá þennan fugl. Við mistum Kanari fuglinn okkarí smátt - þennan middla söngvara, og ég þessa, að hún vilji fá annan, þótt elski væri nema í líti.“

Konan mín kom svo heima til rúmlegra átta og sagði, með láid og hún leit þennan nýja góða tívinu, sem Þorbjell Kristjánsson var að koma með inn í dyrunum samtími þess sem hún kom inn:

„Hvadd er þu með í tívinu það?“

„Það er Kanarífugl!“ sagði Þorbjell.

Þegar svo konan mín sá fuglinn, sagði hún:

Þetta er sami fuglinn, sem hún Auðrun mín gaf mér í nótt! Það haur og lítill, litur og látbrigd er alveg eins, en ég held þó að þessi fugl sé þó ein þó fegurti en hinn, sem ég lýsti fyrir ykkur í morgun. Hann var elski með sönnu hreimnum og áberandi litum eins og þessi, enda sá ég hann elski eins glögg í draumnum.

Við fótum við að vera lífna saman í þessum fremi fuglinn, þeim, sem ég sá í gáðinum 25. Septembar, þeim, sem konan mín sá í draumnum, og hún hafði lýst fyrir okkur um morguninn og loka þessum, sem við gáfum úr skodad svo vel í tívinu. Ef si strax, að þetta hlýti að vera sami fuglinn

er: $4\frac{1}{3}$ " lengd, vængjufari: $8\frac{1}{2}$ ". Hann var af aldi í Gæri, en
 lengur annars 4te eggjum 15-17,5 m.m. ó lengd og 11,5-12 m.m. að gild-
 liti; þau eru hvítgrá d lit. Vængurinn fer fram í mai. Þogva hins tíða
 söng hans, er hann vel þekkður heimilisfugl, enda er hann sýður mjög og
 andvett að kenna hann. Síðan fuginn kemur þingad hefir hann verid svo
 sýður, að hann hefir etid horn af fingrum manns, þegar það hefir verid
 sett á honum gegnum eilíf á milli birtumlauma, og arfa eru hann
 eins og menn éta söl.

Stóðist konvers. Þessi stöð sýtur um hann, að hann sé fallgur, fjörugur
 og gladlegur og er þetta víst söm líping á honum. Það er gaman að
 sjá hann og tilkendi hans alla í birtum, en þó mest fagar hann er
 að fast við arfann, en í honum hamað hann og mest frá, er
 við hann en sald. Það er andvett að þetta er hanninn fugl og
 að hann er sýningadur af því að vera í „Stofufangeli“.

Þýska nafid á fugli þessum er: Zeiser. Ein lottkennarinn er sýtt frammi, (í lottum)
 að það sé ein löskygig Peron, Udhaler, en þetta síðasta er (Udhaler er sýtt í ísl.
 drabbari, Starbari, flagarí o. s. fr. - Í gamni matþjó. Halls hann drabbari).

Reykjavík, 5. Október 1939

H. L.
 Malm